

Για την ανάδυση μιας αυστραλιανής δεξιάς τύπου Τραμπ*

Κώστας Καραμάρκος

Με αφορμή τις διαδηλώσεις των αντιεμβολιαστών και των συνωμοσιολογιών το Σάββατο σε ολόκληρο τον κόσμο, καθώς και στην Αυστραλία, με αφορμή το μέγεθος των διαδηλώσεων, κυρίως στη Μελβούρνη, όπου συντρέχουν και ιδιαίτερες συνθήκες, οφείλουμε όλοι μας να θέσουμε το εξής ερώτημα, νομίζω. Γεννιέται αυτή τη στιγμή στην Αυστραλία, με αφορμή την πανδημία και τους σχετικούς υποχρεωτικούς υγειονομικούς περιορισμούς, μια λαϊκή δεξιά τύπου Τραμπ; Με τη συμμετοχή και της ελληνικής ομογένειας; Με τη συμμετοχή ακόμα και τοπικών υποστηρικτών της Χρυσής Αυγής;

Οι συνεχείς μικρότερες διαδηλώσεις όλων των προηγούμενων εβδομάδων στη Μελβούρνη για παράδειγμα, που είχαν ζωντανή κάλυψη από ακροδεξιά και από «εναλλακτικά» περιθωριακά κοινωνικά μέσα που γιγαντώθηκαν ως μεγέθη και επιρροή, αυτό το πανδημικό διάστημα...

Η ετερόκλητη και μεγάλη διαδήλωση του Σαββάτου στη Μελβούρνη, με τη συμμετοχή και μελών της παροικίας, διαδήλωση που εκτιμήθηκε από την εφημερίδα The Age πως ξεπερνούσε τα 100.000 άτομα σε συμμετοχή, ΧΩΡΙΣ μέτρα αυτοπροστασίας...

Η ανελέητη εκστρατεία του δεξιού δισεκατομμυριούχου Clive Palmer σε συστημικά και άλλα μέσα, όπου καταδικάζει τα παραδοσιακά κόμματα και καλεί τον κόσμο με ένα κλικ και χωρίς συνδρομή, να γίνουν μέλη του δικού του κόμματος United Australia Party, που ήδη αυτοχαρακτηρίζεται ως το μεγαλύτερο πολιτικό κόμμα της Αυστραλίας από πλευράς μελών, τον περασμένο μήνα δήλωναν στην εφημερίδα The Saturday Paper πως είχαν ξεπεράσει τα 65.000 μέλη...

Τα ακροδεξιά υφολογικά χαρακτηριστικά, τα λάβαρα και τα συνθήματα (κρεμάλες, βία, κ.λπ.) πολλών συστημικών διαδηλωτών, αλλά και οι σχετικές δημόσια διατυπωμένες ανησυχίες των υπηρεσιών ασφαλείας της Αυστραλίας τον τελευταίο καιρό, όλα αυτά, μας δίνουν ήδη την απάντηση.

Ναι, με αφορμή την πανδημία, γίνεται αυτή τη στιγμή στην Αυστραλία μια συστημική προσπάθεια να γεννηθεί μια λαϊκή δεξιά τύπου Τραμπ. Γίνεται μια συστημική προσπάθεια να γεννηθεί ένα παράλληλο πολιτικό και κοινωνικό σύμπαν, που υπονομεύει την κοινωνική συνοχή, που υπονομεύει τους δημοκρατικούς θεσμούς, που υπονομεύει την αντιπροσωπευτική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Στην Ελλάδα, αυτή η απόπειρα έγινε στις πλατείες της αγανάκτησης στις αρχές της δεκαετίας του 2010, με αφορμή

«...Αυτές τις κινητοποιήσεις, στις οποίες συμμετέχουν πολίτες που επιθυμούν να εκφράσουν ανησυχίες τους, έστω και ανορθολογικές, αυτές τις διαμαρτυρίες τις εκμεταλλεύονται συγκεκριμένα άτομα και πολιτικές δυνάμεις για την επίτευξη συγκεκριμένων πολιτικών στόχων...»

τα δάνεια και τα μνημόνια της χώρας. Εκείνο το κύμα διαμαρτυρίας, ενίσχυσε την ακροδεξιά, στη φασιστική/ναζιστική της εκδοχή (Χρυσή Αυγή), αλλά και στην εκδοχή Καμένου, γιγάντωσε τη λαϊκίστικη αριστερά (ΣΥΡΙΖΑ) και έφερε στα πρόθυρα της κοινοβουλευτικής εξαφάνισης την παραδοσιακή κεντρώα και κεντροαριστερή κυβερνητική παράταξη της Ελλάδας (ΠΑΣΟΚ).

Στις ΗΠΑ, οι αντίστοιχες διεργασίες έφεραν στην εξουσία τον Ντόναλντ Τραμπ, οδήγησαν στην εισβολή στο Καπιτώλιο, κόστισαν τις ζωές πολλών εκατοντάδων χιλιάδων Αμερικανών πολιτών λόγω κορονοϊού.

Αυτά που συμβαίνουν στους δρόμους των πόλεων της Αυστραλίας και κυρίως της Μελβούρνης τον τελευταίο καιρό, αυτά που είδαμε και ακούσαμε το Σάββατο από το μεγάλο ετερόκλητο πλήθος των διαδηλωτών, που εναντιώνονται στον εμβολιασμό, που εναντιώνονται στα υγειονομικά «διαβατήρια», που πιστεύουν σε θεωρίες συνωμοσίας και που στη Βικτώρια εναντιώνονται και στο Πανδημικό Νομοσχέδιο που θέλει να περάσει και από την Άνω Πολιτειακή Βουλή η κυβέρνηση Andrews, νομοσχέδιο που τροποποιήθηκε μετά από τις διαμαρτυρίες, νομοσχέδιο που δίνει στην κυβέρνηση λιγότερες εξουσίες από ότι αντίστοιχες νομοθεσίες άλλων πολιτειών της Αυστραλίας, όλα αυτά πρέπει να μας ανησυχούν.

Γιατί αυτές οι κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες δεν είναι μόνο αυθόρμητες, ή... Γιατί αυτές τις κινητοποιήσεις, στις οποίες συμμετέχουν πολίτες που επιθυμούν να εκφράσουν ανησυχίες τους, έστω και ανορθολογικές, αυτές τις διαμαρτυρίες τις εκμεταλλεύονται συγκεκριμένα άτομα και πολιτικές δυνάμεις για την επίτευξη συγκεκριμένων πολιτικών στόχων.

Ήδη, όσοι και όσες παρακολουθούν από κοντά την επικαιρότητα, διάβασαν το Σάββατο στο κύριο θέμα της εφημερίδας The Age της Μελβούρνης, πως αρκετοί/ες από τους πιο σημαντικούς ακτιβιστές της «Ελευθερίας» στις διαδηλώσεις της Μελβούρνης προετοιμάζο-

νται να είναι υποψήφιοι στις επερχόμενες εκλογές με το κόμμα του δεξιού δισεκατομμυριούχου Clive Palmer!

Άλλωστε... Στις διαδηλώσεις του Σαββάτου, κύριος ομιλητής στο Brisbane ήταν ο Clive Palmer, ενώ στη διαδήλωση του Σύδνεϊ κύριος ομιλητής ήταν ο «τυπικός» αρχηγός του κόμματος του Palmer United Australia Party (UAP), ο πρώην Liberal και νυν «ανεξάρτητος» συνωμοσιολόγος ομοσπονδιακός βουλευτής Craig Kelly.

Αξίζει να αναφερθεί εδώ πως η απρόσμενη επανεκλογή του Scott Morrison ως πρωθυπουργού της Αυστραλίας στις εκλογές του 2019, οφείλεται σε σημαντικό βαθμό, στην υποστήριξη του κόμματος του Clive Palmer, που έδωσε το 85% των ψήφων του και των δεύτερων προτιμήσεων του στον συντηρητικό Συνασπισμό που κυβερνάει τη χώρα από το 2013. Μπορεί το UAP στη διαφημιστική του εκστρατεία να καταδικάζει όλα τα βασικά πολιτικά κόμματα της Αυστραλίας, στα αριστερά και δεξιά του κέντρου, στην πραγματικότητα όμως, μαζεύει ψήφους και κάνει συνεργασίες για/με τον Συνασπισμό (Coalition).

Για αυτό το λόγο άλλωστε ο πρωθυπουργός Scott Morrison, παίζει ανεύθυνα με τη φωτιά κατά την άποψή μου, όταν ναι μεν καταδικάζει τα περιστατικά λεκτικής και άλλης βίας των διαδηλωτών, την ίδια ώρα όμως δηλώνει πως ήρθε η στιγμή οι Αυστραλοί να γίνουν κυρίαρχοι της ζωής τους και οι εκλεγμένες κυβερνήσεις να οπισθοχωρήσουν, όσον αφορά τη διαχείριση της πανδημίας του κορονοϊού...

Όσο για την ορατή συμμετοχή μελών της ελληνικής ομογένειας της Μελβούρνης και ενδεχομένως άλλων πόλεων της Αυστραλίας, σε αυτές τις κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας...

Αρκετοί διαδηλωτές και αρκετές διαδηλώτριες πράγματι δεν πιστεύουν στην ανάγκη των εμβολιασμών, υιοθετούν ανορθολογικές συνωμοσιολογίες θεωρίες, πιστεύουν σε μια εγωκεντρική και ατομοκεντρική ελευθερία που βλάπτει, αλλά δεν το βλέπουν, το κοινωνικό σύνολο.

Όμως...

Μια μικρή μερίδα αυτών των διαδηλωτών είναι συνειδητοί ακροδεξιοί, ακόμα και υποστηρικτές της Χρυσής Αυγής της Ελλάδας. Είναι ακροδεξιοί που αναζητούν ευκαιρίες πολιτικής νομιμοποίησης και πολιτικής παρέμβασης. Ας το έχουμε αυτό υπόψη. Και ας μην αφελώς επιτρέψουμε με τη σιωπή μας, να καταστρέψουν στην ευρύτερη ομογένεια και στην ευρύτερη κοινωνία της Αυστραλίας το καλό μας όνομα και τις αγωνιστικές δημοκρατικές μας παραδόσεις. (*Πρώτη δημοσίευση: Νέος Κόσμος, Μελβούρνη, 21/11/21)